

Είναι ψευδές ότι τα νέα ΦΕΚ (Αρ. 2104/19.06.2017) διατηρούν τον Όρθοδοξον χαρακτήρα! Θέτουν την Ορθοδοξίαν εις τὸ ἴδιον ἀκριβῶς ἐπέπδον μὲ ὅλας τὰς θρησκείας. Παραθέτομεν ἀνωτέρω ἀποσπάσματα - τεκμήρια ἀπὸ τὰ νέα ΦΕΚ.

μηδὲν. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ραγιαδισμὸς ἔχει φθάσει εἰς τὰ ὁριά του, ἐάν καὶ εἰς αὐτὸ ἡ Ἱεραρχία λειτουργήσῃ ὡς γρα-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωάν. 8,44)

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωάν. 8,44)

Μήπως αὐτὴ τὴν φράση δὲν θὰ ἀπηύθυνε ὁ Κύριός μας σήμερα στὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖο;

Κηρύττει τὴν «ἀγάπη» μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τὴν εἰρηνική συνύπαρξη καὶ τὴν συνεργασία. Βρῆκε τὴν «φόρμουλα», τὸν τρόπο γιὰ νὰ τὸ πετύχει αὐτό. Κηρύττει ὅτι θὰ φέρει τὴν εἰρήνην στὴν Γῆ, ἐνῶ, κατ' αὐτόν, ὁ Χριστὸς «κηρύττει» τὸ μῖσος καὶ τὸν πόλεμο. «Μὴ νομίστηκε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν...» (Ματθ.

10, 34). «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνέφθῃ;» (Λουκ. 12,49), ἐάν βέλαια δοῦμε τὴν Καινὴ Διαθήκην μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ἐνός παρα-μορφωμένου ἀνθρώπου.

Κηρύττει τὴν «ἐνότητα» μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ ὁ Χριστὸς «κηρύττει» τὴν διάσπαση: «...παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον...» κλπ. (Ματθ. 11, 21). Θὰ «πείσει» ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ συζοῦν εἰρηνικά μεταξὺ τους. Ὅσοι διαμαρτύρονται δὲν θὰ ἔχουν θέση στὸν κόσμον τὸν ὁποῖο σχεδιάζει. Θὰ διωχθοῦν ἀνελέητα, (ἤδη τὸ ἄρχισε αὐτό τὸ σχέδιο ἀπὸ τοὺς πὸ «φανατικούς», τοὺς ζηλωτὲς Μοναχοὺς καὶ ὁσους τοὺς ἀκολουθοῦν). Ὁ φόβος τῆς διώξεως ἤδη ἔχει τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ «σύσσωμη ἡ Ὁρθόδοξος» Ἱεραρχία, (ὁ Θεὸς νὰ τὴν κάνει Ὁρθόδοξη), ἔχει συνταχθεῖ μὲ τὸν κ. Βαρθολομαῖο ἢ ἔχει μουγγαθεῖ, καὶ τὸ

«Κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας», τὸ Ἅγιον Ὅρος, «ἔδωσε γῆν καὶ ὕδωρ» στὸν κ. Βαρθολομαῖο!!!

Τὸ «ῥαῖο» μὲ τὸν κ. Βαρθολομαῖο καὶ τοὺς ὁμοφρόνους του εἶναι ὅτι, ἐνῶ στοὺς αἵρετικούς καὶ τοὺς ἀλλοθρήσκους ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύουν ὅ,τι καὶ ὅπως θέλουν, στοὺς Ὁρθόδοξους δὲν ἀναγνωρίζουν τὸ ἴδιο δικαίωμα καὶ ἐπιμένουν ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν στὸν δρόμον ποὺ αὐτοὶ χάραξαν, καὶ τοὺς ἀπειλοῦν καὶ τοὺς καταδιώκουν, ὅταν αὐτοὶ δὲν συμφωνοῦν μαζί τους.

Θὰ σβήσει κάθε τι Χριστιανικὸ ἀπὸ τὸν κόσμον, ἤδη τὸ ἄρχισε αὐτό, μὲ τίς ἀλλαγὲς στὴν διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, τίς ὁποῖες ἐπιβάλλει μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοποθετηθεῖ ἐδῶ καὶ καιρὸ στίς κατάλληλες θέσεις μὲ ὀργανωμένο πρόγραμμα· κατεβάζοντας τίς εἰκόνες ἀπὸ τοὺς δημόσιους χώρους, Δικαστήρια,

Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Ναοὺς σιγά-σιγά, κλπ., ἀφοῦ ἐρωτοτροπεῖ μὲ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Διαμαρτυρομένους, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλες τίς θρησκείες τοῦ κόσμου, ποὺ δὲν πιστεύουν «στὶς εἰκόνες», σὰν εἰδῶλα, (σὰς θυμίζει αὐτὸ τὴν Εἰκονομαχίαν;), ἀλλὰ μάλλον στὰ ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα εἶναι πρὸ «ρεαλιστικά»!!!

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶναι ὁ "ΑΡΧΩΝ" τοῦ κόσμου τούτου, Ἀρχοντῶν γάρ. Εἶναι τυχαῖο αὐτό; Πόσο πλανημένος μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀνθρώπος αὐτός, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε ἀνθρώπος;

Πάντως ἐμεῖς οἱ «Ὁρθόδοξοι» πρωτοτυπήσαμε γιὰ ἄλλη μιά φορά. Εἴμαστε, πιστεύω, ἡ μοναδικὴ «Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν μιά μεριά προσκυνáει τοὺς Ἁγίους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς κατηγορεῖ ὅτι πλανήθηκαν ἀπὸ τὸν διάβολον (ὄχι τὸν κ. Βαρθολομαῖον) καὶ δημιουργήσαν προβλήματα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ προσεύχεται νὰ τοὺς συγχωρέσει ὁ Θεός.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- «Καλύτερα νὰ μὴ ἐρχόταν ὁ Χριστὸς...». Σχόλιον... τοῦ Σεβ. Ἀργολίδου. Τοῦ κ. Παναγιώτη Τσαγκάρη. Σελ. 3
- Ὁ (παλαιὸς) κατηχητισμὸς ἀπέθανε. Ζήτη ὁ (νέος) κατηχητισμὸς! Γράφει ὁ κ. Π. Ν. Γκουρβέλος. Σελ. 3

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Μετάνοια καὶ ἡ Αἰώνιος Ζωή, ὅπως

φέ, μιλούσαμε Πνευματικὰ καὶ τὸν διακονοῦσα σὲ διάφορες δουλειές, ποὺ εἶχε ἀνάγκη. Τὸ ἀπόγευμα πηγαίναμε βόλτα, νὰ ξεκουραστεῖ ἀπὸ τὸν ἐγκλεισμό τοῦ δωματίου.

μοῦ ἀποκάλυπτε τὰ θεμέλια τῆς Μετανοίας, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐλικρίνεια, ποὺ ἂν λειτουργήσουν μὲ ὁδηγὸ τίς Ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, γίνονται Μετάνοια!

Ὅταν κάποιος τοῦ ἔλεγε ἕνα

«Υμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωανν. 8,44)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ποιόν νά πιστέψουμε τώρα, Τούς Ἀγίους πού πιστεύαμε μέχρι σήμερα καί τίς Οἰκουμενικές Συνόδους πού αὐτοί συνεκάλεσαν καί διαμόρφωσαν τήν Θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἢ τόν κ. Βαρθολομαῖο (καί ὅλους τούς πρό καί συγχρόνους αὐτοῦ Βαρθολομαίους) οἱ «ὅποιοι ἀνέτρεψαν τά πάντα στήν Χριστιανική Ἐκκλησία; Ποιά δόγματα νά πιστέψουμε καί ποιὰ νά ἀπορρίψουμε; Ποιούς Ἀγίους νά θεωροῦμε πραγματικά Ἀγίους καί γιά ποιούς νά ἀρχίσουμε νά προσευχόμαστε νά τούς ἐλέησει καί νά τούς συγχωρέσει ὁ Θεός; Ἐμεινε λοιπόν κάτι γιά νά πιστέψουμε ἢ νά πᾶμε νά «πνιγοῦμε ὅλοι μας, γιατί χάσαμε τόν μπούσουλα»;

Τελικά ὁ κ. Βαρθολομαῖος κατάφερε νά μετατρέψει τούς Ὁρθοδόξους σέ Διαμαρτυρομένους. Τουλάχιστον ἄς «ἐπιτρέψει» στούς ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων «Διαμαρτυρομένους» νά πιστεύουν ὅτι θέλουν, ὅπως κάνει καί γιά τούς υπόλοιπους Διαμαρτυρομένους (Προτεστάντες), καί ἄς σταματήσει νά τούς καταδιώκει.

Ἐπίσης θά ἤθελα νά συγχαρῶ καί τούς ΝΕΟΥΣ ΟΥΝΙΤΕΣ πού κατάφεραν νά «γίνουν δεκτοί» ἀπό τόν «ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ» τοῦ Θεοῦ στήν Γῆ. Τώρα «ΔΟΞΑΣΤΗΚΑΝ» πραγματικά. Θά «μείνουν» στήν ἱστορία σάν οἱ «ἥρωες» πού κατάφεραν, μέ ἐπιμονή καί ὑπομονή, νά ὁδηγήσουν τήν ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ στά πόδια τοῦ Πάπα. Τώρα, πού ὁ Πάπας θά τούς χαμογελᾷ καί θά τούς «ΔΕΧΕΤΑΙ» σάν «παιδιά» του καί θά τούς «γεμίσει» μέ τιμές καί δῶρα, θά νιώθουν πραγματικά «ΜΕΓΑΛΟΙ». Συγχαρητήρια λοιπόν καί εἰς Ἀνώτερα.

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἐάν εἶχε λίγο φιλότιμο, θά ἔπρεπε νά ἀγωνιστεῖ καί νά διαφυλάξει ἀπαρασάλευτη τήν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σύμφωνα καί μέ τούς ὅρκους, πού ἔδωσε κατά τήν ὥρα τῆς χειροτονίας του ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,

«.....Πρὸς δὲ τούτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἀγίας ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τῶν Τοπικῶν, ἃς ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων ἀθροισθεῖσαι. Ὁμολογῶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὁδηγουμένων, ἐκτεθέντας ὁρους τῆς ὀρθῆς Πίστεως, καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ Μακάριοι ἐκεῖνοι, πρὸς τὴν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς θείας διδασκαλίας συντάξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνστερνίζομαι, καὶ κατ' αὐτοὺς, ἰθύνειν ἐπιμελήσομαι τὴν Θείῳ βουλήματι κληρωθεῖσάν μοι διακονίαν καὶ κατ' αὐτοὺς διατελέσω διδάσκων πάντα τὸν τῇ πνευματικῇ μοι ποιμαντορίᾳ πεπιστευμένον Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν περιούσιον Λαὸν τοῦ Κυρίου.

Προϋργαίτατα δέ μοι ὁμολογεῖται, ἵνα τηρῶ τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, πάντα μὲν, ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύων κἀγὼ καὶ πιστεύων, μηδὲν προστιθεῖς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως διδάσκων καὶ κηρύττων, πάντα δὲ ὅσα Ἐκεῖνη κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα κἀγὼ ἀποδοκιμάζων καὶ ἀποδιοπομπούμενος διὰ παντός.

στικής Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὁδηγουμένων, ἐκτεθέντας ὁρους τῆς ὀρθῆς Πίστεως, καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ Μακάριοι ἐκεῖνοι, πρὸς τὴν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς θείας διδασκαλίας συντάξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνστερνίζομαι, καὶ κατ' αὐτοὺς, ἰθὺν ἐπιμελήσομαι τὴν Θείῳ βουλήματι κληρωθεῖσάν μοι διακονίαν καὶ κατ' αὐτοὺς διατελέσω διδάσκων πάντα τὸν τῇ πνευματικῇ μοι ποιμαντορίᾳ πεπιστευμένον Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν περιούσιον Λαὸν τοῦ Κυρίου.

Προϋργιαίτατα δέ μοι ὁμολογεῖται, ἵνα τηρῶ τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, πάντα μὲν, ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύων κἀγὼ καὶ πιστεύων, μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως διδάσκων καὶ κηρύττων, πάντα δὲ ὅσα Ἐκείνη κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα κἀγὼ ἀποδοκιμάζων καὶ ἀποδιοπομπούμενος διὰ παντός.

Πείσομαι δ' ἑσαεὶ προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ τῆς Ἐκκλησίας, σεβόμενος καὶ τηρῶν τὰς δωρηθείσας Αὐτῇ προνομίας, πρὸς καταρτισμὸν τε καὶ στηριγμὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπιμελήσομαι ὅση μοι δύναμις περὶ ἐστὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Μιᾶς Ὑπερουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς καὶ Μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν...

... Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφρονες καὶ κοινῶνους τῆς αὐτοῦ μανιῶδους κακοδοξίας, Μακεδόνιον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, καλῶς ὀνομασθέντας Πνευματομάχους, ὡσαύτως Νεστόριον καὶ τοὺς λοιποὺς αἰρεσιάρχας, καὶ τοὺς τοῦτον ὁμόφρονες ἀποβάλλομαι, καὶ ἀναθεματίζω. Καὶ τρανῶς ἀνακηρύττω μεγίστη φωνῇ Πᾶσι τοῖς αἰρετικοῖς ἀνάθεμα Ὅλοις τοῖς αἰρετικοῖς ἀνάθεμα. Τὴν δὲ Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, κυρίως καὶ ἀληθῶς ὁμολογῶ καὶ κηρύττω ὡς τεκοῦσαν σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἥτις γενεὴ μοι βοηθός, σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ἀμήν». (Ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τῆς Χειροτονίας Ἐπισκόπου)

Ἦ, ἐάν ἀντιλήφθηκε, σέ κάποιο σημεῖο τῆς πορείας του, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μέ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, νά παραιτηθεῖ καί μετὰ νά κάνει τὸν ἀγῶνα του γι' αὐτά πού πιστεύει. Δέν μπορεῖ ὅμως νά παραμένει Πατριάρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα ὁ ΠΡΩΤΟΣ τῇ τάξει, καὶ νά ἀπορρίπτει τὴν διδασκαλία τῆς καὶ ἀκόμη χειρότερο, νά προσπαθεῖ καὶ νά ἐκβιάζει, μέ κάθε μέσο, νά πείσει ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους, ὅτι μέχρι τώρα πιστεύαμε σέ λάθος διδασκαλία καὶ δόγματα, καὶ νά προβαίνει σέ δηλώσεις καὶ πράξεις πού εἶναι ἀντίθετες μέ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέν μπορεῖ, σέ καμιά περίπτωση, σάν Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νά κηρύττει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι «ξεπερασμένη» καὶ πρέπει νά ἀνανεώσει τὴν διδασκαλία της, ἐάν θέλει νά «ἐκσυγχρονισθεῖ» καὶ νά «συμβαδίζει» μέ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο. Αὐτό καὶ ἀνέντιμο εἶναι καὶ παράλογο. Μόνο ἓνας προδότης θά μπορούσε νά κάνει κάτι τέτοιο, ἢ μόνο ἐάν εἶναι «ἀντίχριστος» κατὰ τὸ Εὐαγγελικόν «καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκωμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν» (Α' Ἐπιστ. Ἰωανν. 2,18), πράγμα πού, πολὺ φοβᾶμαι, συμβαίνει καὶ στὴν περίπτωση τοῦ κ. Βαρθολομαίου.